

Vetkezz hamar!¹

REVICZKY GYULA

Vetkezz hamar! Le azt az inget!
Nézd én is már Ádám vagyok.
Hogy duzzad, hogy pirul, tekintsed,
Amit legjobbat adhatok.
Dobd szét a lábad s vedd kezédbé,
Hogy célját gyorsan lelje meg.
Fond czombjaid fölém keresztbe,
Hogy jobban élvezhesselek.

Már bent van; egymást éri bőrünk.
Első lökés... arczod tüzel
Éggel most és földdel nem törődünk,
Csak azzal, hogy mikor sül el.
Gyorsabbak egyre a lökések
Szemed izzó kéjtől ragyog
Tíz ujjadat húsomba vésed
Várván az édes harmatot.

Lassan... szempillád im lezártad
És elfojtád lélekzeted.
Legdrágább nedvi a világnak
Beléd mint láva ömlenek
Szilajon czibálsz, esdekelnél
Kezdesz: tovább, még szomjazom
Csak pillanatra hagyj pihenni
Míndjárt, azonnal folytatom.

¹ Eredetije sokáig lappangott, így a vers szerzőjét sokáig nem ismertük, csak sejtetni lehetett, hogy az 1870-es évek végén írhatta az újromantikus írónemzedék valamelyik tagja. 2007 nyarán került elő Reviczkynek az a kézírata, amely bizonyítja az ő szerzőségét.

Vetkezz hamar!

Vetkezz hamar! Le art az inget,
Nem is is már belém ragyok,
Hogy elvesszad, hogy jönnél, ha mitved
Mint legyőztes elhárítok.
Dobot szét a labord, s odeda kezdte,
Hogy eljárt gyorsan helpe meg,
Főnt, rombjára, földim' kasszába,
Hogy jobban elvesszesselek.

Már beunt van; egyenest, éri börtök.
Telés köcsök... arcot kizel
Egget most is földdel, nem tört elünk,
Csak arról, hogy mikor, utál el.
Gyönyörűen egyre a köcsökre
Leemcsa izzó kéjdel, ragyog
Még újratul, husomban, s elad
Hárban, egy ídes harmatot.

Arassan... szempillád, im, lezárva
E, eljötted lete kizel.
Kegyelősebb, medve a világnak
Föld, mint lava ömlenek
Különre, s elad, s elad
Készül: tovább meg, romjára
Csak pillanatra, hogyj, s elad
Mintjára, s elad, s elad

~~De sorsod~~
Föld, s elad, s elad, s elad
Nem, s elad, s elad, s elad
Mint, s elad, s elad, s elad
Csak, s elad, s elad, s elad
Mint, s elad, s elad, s elad
Csak, s elad, s elad, s elad
Mint, s elad, s elad, s elad

Reviczky Gyula *Vetkezz hamar!* című versének kéziratmásolata. Eredetije sokáig lappangott, így a vers szerzőjét sokáig nem ismertük, csak sejteni lehetett, hogy az 1870-es évek végén írhatta az újromantikus frónemzedék valamelyik tagja. 2007 nyarán került elő Reviczkynek az a kézírata, amely bizonyítja az ő szerzőségét.

Pihenj! Remélj! a felhő még telt,
Nem sokáig könnyezik,
Ahonann az a nedv kivált.
Onnan többszörre is telik.
Mint rózsát, érzelek kinyilni.
Lefejtve rólam két karod
S pihegve nem győződ beszívni
A létfentartó harmatot.²

(OSZK Kt., jelzet és é. n.)

Cím nélkül³

JÓKAI MÓR

Adj egy csókot szép bálványom
Hadd czuppanjon piros szádon.

Míg a csokot czuppantottam
A csecsedbe pillantottam.

Jaj de kedves selyem halom
A bimbóját be is falom.

Mit fogtam a pendely alatt
Selyemtollas kis madarat.

- 2 A vers két változatát ismerjük: Reviczky kézírásával és javításaival: OSZK Kt., jelzet és é. n.
– Idegen kéz írásával, tisztázott másolat Reviczky unokatestvére, Koroda Pál hagyatékában:
PIM Kézirattára, Analekta V. 4735/38/25.
- 3 Jókai kéziratosa verse is a 2007 nyarán előkerült OSZK kéziratári anyagban lappangott eddig.
(A vers szövegének teljes közlése itt először. Cs. T.)